

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Libidines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Rom. 9.
Sustinuit
vasa ira.
In lib. O.
pera &
diss.

stile, curtumq; vel attritum vir iste lechonias? At bone Deus, quid aliud clamat? O edipus apud Sopho. A clem? Ita me tuopibus bellum educasti vas repletum sordibus? Alibi ad apertis thefauris vasa indignationis à Deo prolata comperias, hoc est, rejectos animos, in quibus & ira, & pravi affectus reliqui concluderentur, de quibus plura apud Theologos. Hesiodi quoq; interpres dolium vas allegorice pro vita animiq; nostri sustentaculo accipitur, eo Agricultura loco:

**A. 3 milia reg. V. 19. 10. 10. 10. 10.*
M. 10. 10. 10.

Definimus satire cado, & cum caput adimum
Deficere, at medio memor esto pareius uti.

ubi dictum ajunt de pueritia, virilitate, & senectute, quippe pueros & senes jucundiorum vitam regre debere, genioq; liberius indulgere, viros vero etatem firmorem, parce omnia sibi permittere, modumq; voluptatibus omnibus adhibere, vitamq; unde cumq; laboriosam adamare. Utrumvero Hesiodum hoc sensisse dicamus, an quod Alexander Aphrodiseus interpretatur, de vini parte meliori, viderint alii: nam ad Alexandri sententiam accedit etiam proverbium vulgo dictatum, *Serans in fundo parsimoniam.*

P E R S U A S I B I L I T A S. C A P. XXVII.

A pud Plato in Gorgia, legas Socratem ex Italia cuiusdam viri elegantis commento, eam in ma partem in qua vigeunt cupiditates, propter perfusionem crudelitatemq; lubrican Dolium appellatum quod Graecia nominis vox non est, non a nro, sed in Graecia deduci videatur. At quia fortasse aliquis, quid sibi voluerint dolia duo, quae olim in facello quodam Romae ad cloacimiam, via quae ad Carinas dicit, habebantur, quo quidem in loco spuere nefas erat, quod porro scilicet Dolio la' l'utarchus vocatum ait. Nempe nihil aliud, ut nonnulli tradunt, nisi duo fuisse dolia, alterum in quo Numæ sacra quædam olim reposita fuerint, alterum inane, sed in quo Gallorum Senorum irruptione sacra quædam à Vestalibus virginibus abscondita servata fuerint, cum pitematu perculsa, de certa Urbe fuga sibi consulissent. Ibidem ajunt similes atra duo fuisse militari hibisci, quæ sedebant, & peila manibus tenebant, quibus titulus suberat, DI PENATES. Significabat vero fessus, firmatam Imperii fedem: peila, hostes summotos, procul arma reliqua, Romanæ populi virtutem, & munimentum, ut apertius alibi singula perractavimus.

L I B I D I N E S. C A P. XXVII.

Sed ut ad Platonem redeamus, eam animi partem, quæ libidinibus agitatur, Italus vir ille prospiciente citatus a Socrate perforatum dolium existimat, cuiusmodi sunt dementes protinus, & iudicio damnati viri inexplibili incontinentia praediti, qui propter infidam animi compagem, obversionemq; fluxam corum, quæ honesta justaque percepisset, nihil quicquam infusum commisere possent. Ideoq; Lucretius hunc secutus ait, lib. 3.

*Deinde animi ingratam naturam pascere semper,
Atq; expiere bonis rebus, satiareq; nunquam,
Cum redenit festus, ferunt, variisq; leporis,
Nec tamen exemplar vita fructibus unquam,
Hoc, ut opinor, id est, aeo florente pueras,
Quod tamen expleri nulla ratione potestur.*

H U M A N I A F F E C T U S. C A P. XXVIII.

Philosophi, qui sacras literas ad morum tantum rationem trahunt, cum in arcum Noe omnes rerum species introductas legentur, arbitrii sunt intelligi debere ex hujusmodi historia, in humana corpus ferinos omnes effectus, cupiditates, & appetentias introductas. Sunt vero ex his, quæ difficulter ex rmarie cicerarive, aut mansuetere possint. Quare clamat Horat Regendum animos, quis si parer, imperat: hunc frenis igitur, hunc catenis comprehendendum. Rerum itaq; opifex ternam fluctibus aquis expurgaturus, hoc est, ut Philo ait, animum ab iniquitatibus expurgaturus, Non in arcum,